

El Temps

Nova
maquetaNous
opinantsNou
formatNou
TempsJa al teu
quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltiempo.cat
escriu-nos a
subscriptions@eltiempo.cat
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores

Lliguem-nos els matxos

LA REACCIÓ DEL NACIONALISME ESPANYOL ALS RESULTATS DEL 27-S, SIGUIN QUINS SIGUIN, ES PREVEU MÉS FURIOSOS I OPRESSIUS QUE MAI. NO ENS HEM D'ATEMORIR, PERÒ HEM DE TENIR BEN PRESENT QUE CALDRÀ UNA DOSI EXTRA DE DIGNITAT I DE FERMESSA.

SEBASTIÀ
ALZAMORA
alzamoramartin@gmail.com

El secretari general del pseudosindicat Manos Limpias, Miguel Bernad, ha posat una altra querrela contra el president Mas (a banda de la que ja pensa sobre ell per part de la Fiscalia espanyola, a compte del 9-N) i, després d'exigir el seu empresonament (el de Mas, s'entén), ha declarat que les eleccions del 27-S són la pitjor amenaça que ha rebut la democràcia espanyola, juntament amb el 23-F i l'11-M. Pots ser val la pena recordar que aquestes xifres i lletres evocuen, respectivament, un cop d'estat en què un estol de militars varen ocupar el Congrés dels Diputats de Madrid a còpia de trets i de crits característics ("se sienten, coño") i un atemptat islamista que va causar la mort de dues-centes persones, i que el PP va intentar fer passar desesperadament com un atac d'ETA, per qüestions d'interès purament electoral.

Hi ha una contradicció curiosa dins l'ultradreta espanyola, que no tan sols es concentra en organitzacions com Manos Limpias sinó que s'estén al que de moment és el principal partit d'Espanya (un que li diuen PP) i a nombroses

ramificacions mediàtiques que broten a la ràdio, la televisió, la premsa escrita, internet i tota mena de xarxes socials. I la contradicció és la següent: tan aviat qualifiquen la cita electoral del 27-S com uns simples comicis autonòmics ("lisa y llanamente", Rajoy dixit) com ho comparen amb el pitjor atemptat sofert mai a Europa, amb dos centenars de morts. S'haurien de posar d'acord, perquè una cosa no acaba de lligar amb l'altra. O el 27-S és un rave o bé és una catàstrofe, però les dues coses a la vegada no poden ser.

Diu el refranyer popular que brams d'ase no arriben al cel, però a mesura que s'acosti la data de les eleccions catalanes n'escoltarem molts i cada dia més estentoris. Sobretot a partir del proper 11 de setembre, quan coincideixin l'inici de la campanya i la marxa sobiranista sobre la Meridiana. Aleshores en sentirem de tots colors, i estic segur que, a pesar que ja ens pensàvem haver-ho escoltat tot, els demòcrates constitucionalistes encara seran capaços de sorprendre'ns amb noves i fantasioses formulacions verbals per referir-se no tan sols a Artur Mas, sinó al conjunt de la ciutadania catalana i de les seves institucions. No es tractarà només d'insults, invectives i sarcasmes, sinó també d'amenaques directes com les que ja hem escoltat, referents a la supressió de l'autonomia catalana o fins i tot a una eventual intervenció de l'exèrcit, garant de la indivisible unitat d'Espanya tal com consagra l'article vuitè de la Constitució vigent.

Amb tot això no vull cridar el mal temps, però sí constatar l'evidència que ens esperen setmanes de molt de mareig. I l'endemà del 27-S, sigui quin sigui el resultat de les urnes, encara més. Tant si surt el sí com el no (perquè les eleccions tenen, en efecte, caràcter plebiscitari, i el primer a admetre-ho, ni que sigui implícitament, és l'elegant candidat Xavier Garcia Albiol, quan diu que cal una entesa de les forces unionistes) la pressió que exercirà el govern espanyol serà insuportable, tant a Catalunya com al món sencer. Si fins ara han seguit l'estratègia de la por, aleshores seguiran la del pànic col·lectiu. Ho dic només perquè ho tinguem clar: passi el que passi, no hi haurà joc net. Tinguem-ho ben clar, lliguem-nos els matxos i memem-nos més que mai de dignitat i fermesa.

Escriptor